

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מדסיפא במיפך והזמה, רישא נמי במיפך והזמה												◇	עד:
מעידנו את איש פלוני שהפיל את שן עבדו וסימא את עינו, שהרי העבד אומר כן, ונמצאו זוממין - משלמין דמי עין לרב	דקתני סיפא:											◇	עד:
היכי דמי?													עד:
אי דלא קא מודו להו בתראי בחבלא כלל													עד:
דמי כוליה עבד לרב בעי שלומי ליה													עד:
אלא פשיטא דקא מודו כולהו בחבלא, ודקא אפכינן ואזמיננהו												◇	עד:
והיכי דמי?												◇	עד:
אי דקא מאחרי אחורי הני בתראי,													עד:
אכתי דמי עבד לרב בעי שלומי, דכי מחייבי ליה לגברא, אכתי גברא לאו בר חיובא הוא													עד:
אלא דקא מקדמי קדומי הני בתראי													עד:
ואי דלא עמד בדין, אכתי דמי כוליה עבד לרב בעי שלומי ליה, דאכתי גברא לא מחייבי													עד:
אלא דעמד בדין.												◇	עד:
דוקיא דרבא מהיכא?	רב אחא בריה דרב איקא לרב אשי:											◇	עד:
אילימא מרישא													עד:
רישא מי קא מתכחשי מציעאי? כיון דאי לא מתזמי - סהדותא כוותיהו קא קיימא, דדינא כוותיהו פסקינן, דיש בכלל מאתים מנה, הלכך קמאי הוא דקא מתכחשי, מציעאי לא מתכחשי מיד?												◇	עד:
מדרישא בשלש כיתות, סיפא נמי בשלש, ודייק מסיפא, כגון דאתו בי תרי ואמרי הפיל את שינו וסימא עינו, ופסקיניה לדינא אפומייהו, ואתו בי תרי אחריני ואמרי סימא את עינו והפיל את שינו, דקא מכחשי להו להני קמאי, ונמצאו זוממין קמאי משלמין דמי עין לרב, ואי סלקא דעתך הכחשה לאו תחילת הזמה היא, אמאי משלמי? הא אתכחשו להו מעיקרא אלא שמע מינה: הכחשה תחילת הזמה היא, ואבי?	אמר ליה[רב אשי], רבא סבר:											◇	עד:
													עד:
בשלמא רישא לא סגי דלא שלש כיתות, שהרי קתני הרב אומר כן, אלא סיפא למה לי שלש כיתות? שהרי העבד אומר כן, עבד כל דהו מימר אמר, דניחא ליה דניפוק לחירות.	אמר לך:[אביי]											◇	עד:
אימא: סימא את עינו - ניפוק בעינו, הפיל את שינו - ניפוק בשינו, סימא את עינו והפיל את שינו - ניפוק בעינו ושינו	מתקיף לה ר' יורא:											◇	עד:
עליך אמר קרא: (שמות כ"א) תחת עינו - ולא תחת עינו ושינו, תחת שינו - ולא תחת שינו ועינו.	אביי:											◇	עד:
גב ע"פ שנים וטבח ומכר על פיהם, ונמצאו זוממין - משלמין לו את הכל	רב אידי בר אבין, אף אנן נמי תנינא:											◇	עד:
מאי לאו דהעידו על הגניבה וחזרו והעידו על הטביחה, והזמו על הגניבה וחזרו והזמו על הטביחה, והא כיון שהזמו על הגניבה, לגבי טביחה הוה להו מוכחשין												◇	עד:
משלמין לו את הכל	וקתני:												עד:
ואי ס"ד הכחשה לאו תחילת הזמה היא, אטביחה אמאי משלמין? אלא לאו ש"מ: הכחשה תחילת הזמה היא													עד:
הכא במאי עסקינן - כגון שהזמו על הטביחה תחילה	אמרי:											◇	עד:
ובפלוגתא, עדים שהוכחו ולבסוף הזמו - ר' יוחנן ור"א													עד:
נהרגין	חד:[רבי יוחנן/ר"א]											◇	עד:
אין נהרגין.	וחד:[רבי יוחנן/ר"א]											◇	עד:
תסתים דר"א הוא דאמר אין נהרגין													עד:
עדים שהוכחו בנפש - לוקין	דאמר ר"א:											◇	עד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story ■ מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	מקרא-key:
--	------------------

בבא קמא-מרובה		Talmud Navigator														
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ואי ס"ד ר"א הוא דאמר נהרגין, אמאי לוקין? הוה ליה לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד, וכל לאו שניתן לאזהרת מיתת ב"ד אין לוקין עליו אלא לאו ש"מ: ר"א הוא דאמר אין נהרגין, תסתיים.												■	◇	עד:		
לוקין? תרי ותרי נינהו, מאי חזית דסמכת אהני? סמוך אהני?												‡	◇	עד:		
בבא הרוג ברגליו.		אביי:										!	◇	עד:		
גנב ע"פ שנים, וטבח ומכר ע"פ עד אחד או ע"פ עצמו - משלם תשלומי כפל ואינו משלם תשלומי ד' וה'.													■	מ	עד:	
גנב וטבח בשבת, גנב וטבח לע"ז, גנב משל אביו ומת אביו ואח"כ טבח ומכר, גנב והקדיש ואח"כ טבח ומכר - משלם תשלומי כפל ואינו משלם תשלומי ד' וה'.													■	עד:		
קדשים שחייב באחריותם - משלם תשלומי ד' וה', שאין חייב באחריותם - פטור.		רבי שמעון:											■	עד:		
על פי עד אחד, פשיטא													‡	ג	עד:	
הא קמ"ל, ע"פ עצמו דומיא דע"פ עד אחד, מה ע"פ עד אחד - כי אתי עד אחד מצטרף בהדיה מיחייב, ע"פ עצמו נמי - כי אתו עדים מיחייב, לאפוקי מדרב הונא אמר רב		אמרי:											!	◇	עד:	
מודה בקנס ואח"כ באו עדים - פטור.		דאמר רב הונא אמר רב:											■	!	◇	עד:
מודה בקנס ואח"כ באו עדים - פטור.		גופא, אמר רב הונא אמר רב:											■	<	עד:	
מעשה בר"ג שסימא את עין טבי עבדו, והיה שמה שמהה גדולה מצאו לר' יהושע, אמר לו: אי אתה יודע שטבי עבדי יצא לחירות? אמר לו: למה? א"ל: שסמיתו את עינו, אמר לו: אין בדברים כלום, שכבר אין לו עדים		איתיביה רב חסדא לרב הונא:											○	‡	◇	עד:
הא יש לו עדים - חייב, ושמעין מינה: מודה בקנס ואח"כ באו עדים - חייב													■	‡	◇	עד:
שאני ר"ג, דלא בפני ב"ד אודי.		א"ל: [רב הונא]											!		עד:	
והא ר' יהושע אב בית דין הוה													‡		עד:	